

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator												
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	שבועות-שבועות שנים
ב:	ג	ז										מכדי תנא ממכות סליק, מאי שנא דתני שבועות?
ב:	ז	!										משום דתני: חייב על הראש שנים - אחת מיכן ואחת מיכן, ועל הזקן - שנים מיכן ושנים מיכן ואחת מלמטה, חדא דמיחייב עלה תרתי, תנא: שבועות שנים שהן ארבע.
ג:	ז	ז										מאי שנא הכא דתני להו לכולהו, ומאי שנא גבי יציאות שבת ומראות נגעים דלא קתני להו לכולהו?
ג:	ז	!								אמר:		שבועות וידיעות הטומאה דגבי הדדי כתיבין, ודמיין אהדדי בקרבן עולה ויורד - תני להו גבי הדדי, ואידי דתנא תרתי תנא כולהו.
ג:	ז	ז										פתח בשבועות ומפרש ידיעות הטומאה
ג:	ז	!										אידי דזוטריין מילייהו פסיק שרי להו, והדר תני שבועות דנפישן מילייהו.
ג:	ז	ז										שבועות שנים שהן ארבע: שנים - שאוכל ושלא אוכל, שהן ארבע - אכלתי ושלא אכלתי.
ג:	ז	ז										ידיעות הטומאה שנים שהן ארבע: שנים - ידיעת טומאת קדש וידיעת טומאת מקדש, שהן ארבע - קדש ומקדש.
ג:	ז	ז										יציאות שבת שנים שהן ארבע: שנים - הוצאה דעני והוצאה דבעל הבית, שהן ארבע - הכנסה דעני והכנסה דבעל הבית.
ג:	ז	ז										מראות נגעים שנים שהן ארבעה: שנים - שאת ובהרת, שהן ארבעה - שאת ותולדתה, בהרת ותולדתה.
ג:	ז	ז										מני מתניתין? לא רבי ישמעאל ולא ר' עקיבא
ג:	ז	ז										אי רבי ישמעאל
ג:	ז	ז									האמר: [רבי ישמעאל]	אינו חייב אלא על העתיד לבוא
ג:	ז	ז										אי ר' עקיבא
ג:	ז	ז									האמר: [רבי עקיבא]	על העלם טומאה הוא חייב, ואינו חייב על העלם מקדש
ג:	ז	!										איבעית אימא: רבי ישמעאל, איבעית אימא: ר' עקיבא. איבעית אימא: רבי ישמעאל, מהן לחיוב ומהן לפטור ואיבעית אימא: רבי עקיבא, מהן לחיוב ומהן לפטור.
ג:	ז	ז										לפטור? הא דומיא דמראות נגעים קתני, מה התם כולו לחיובא, אף הכא נמי כולו לחיובא
ג:	ז	!										לעולם ר' ישמעאל, וכי לא מחייב רבי ישמעאל לשעבר קרבן, אבל מלקות חיובי מחייב וכדרבא
ג:	ז	!								דאמר רבא:		בפירוש ריבתה תורה שבועות שקר דומיא דשבועות שוא, מה שוא לשעבר, אף שקר נמי לשעבר.
ג:	ז	ז										בשלמא אכלתי ולא אכלתי - כדרבא, שלא אוכל ואכל - נמי לאו שיש בו מעשה הוא, אלא אוכל ולא אכל - אמאי? לאו שאין בו מעשה הוא
ג:	ז	!								קסבר רבי ישמעאל:		לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.
ג:	ז	ז										אי הכי, קשיא דר' יוחנן אדרבי יוחנן
ג:	ז	ז								דאמר רבי יוחנן:		הלכה כסתם משנה
ג:	ז	ז								ואתמר: [רבי יוחנן וריש לקיש]		שבועה שאוכל ככר זו היום, ועבר היום ולא אכלה - ר' יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו: אינו לוקה
ג:	ז	ז								רבי יוחנן:		אינו לוקה, משום דהוה לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו
ג:	ז	ז								ריש לקיש:		אינו לוקה, התראת ספק היא, והתראת ספק לא שמה התראת
ג:	ז	!										רבי יוחנן סתמא אחרינא אשכח.
ג:	ז	ז								ז		הי סתמא?
ג:	ז	!										אילמא האי סתמא

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא
אבל המותר בטהור והשובר בטמא - אינו לוקה את הארבעים	דתנן:	!													◊												
בשלמא שובר בטמא, דכתיב: (שמות י"ב) ועצם לא תשברו בו - בכשר ולא בפסול, אבל המותר בטהור מאי טעמא? לאו משום דהוי לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו		!													◊												
וממאי דר' יעקב היא, דאמר: לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו? דלמא ר' יהודה היא, ומשום דבא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, הא לאו הכי לקי		!													◊												
(שמות י"ב) לא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו - בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה לומר שאין לוקין עליו, דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	!													◊												
לא מן השם הוא זה, אלא משום דהוה לאו שאין בו מעשה, ולא שאין בו מעשה אין לוקין עליו	רבי יעקב:	!													◊												
אלא האי סתמא אשכח:		!																									
שבועה שלא אוכל ככר זו שבועה שלא אוכלנה ואכלה - אינו חייב אלא אחת, זו היא שבועת ביטוי שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד	[תנן]	!													◊												
זו היא דחייבין על זדונה מכות, אבל אוכל ולא אכל - לא לקי.		!													◊												
מכדי האי סתמא והאי סתמא, מאי חזי דעביד כי האי סתמא? לעביד כי האי סתמא		!													◊												
ולטעמיך, רבי גופיה היכי סתם לן הכא הכי והכא הכי - אלא, מעיקרא סבר: לאו שאין בו מעשה לוקין עליו וסתמא, והדר סבר: אין לוקין עליו וסתמא, ומשנה לא זוה ממקומה.		!													◊												
במאי אוקימתא? כר' ישמעאל ולמלקות, מראות נגעים מאי מלקות איכא?															◊												
בקוצץ בהרתו וכרבי אבין א"ר אילעא		!													◊												
כל מקום שנאמר השמר פן ואל - אינו אלא לא תעשה.	דא"ר אבין א"ר אילעא:	!													◊												
יציאות שבת מאי מלקות איכא? לאו שניתן לאזהרת מיתב ב"ד הוא, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתב ב"ד - אין לוקין עליו															◊												
משום הכי קא מוקמינא כר' ישמעאל		!													◊												
לאו שניתן לאזהרת מיתב ב"ד - לוקין עליו.	דאמר: [רבי ישמעאל]	!													◊												
הא לאו הכי - קיימא כר"ע? קשיא ידיעות		!													◊												
לאו אמרת: רבי ישמעאל היא ולמלקות? ר"ע נמי ולמלקות.		!													◊												
אי הכי, ידיעות - התראות מיבעי ליה		!													◊												
הא לא קשיא, תני: ידיעות דהתראות.		!													◊												
אי הכי, שנים שהן ארבע - תרתי הוא דהויין		!													◊												
ותו, את שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בינתיים - העלמה למלקות מאי עבידתיה?		!													◊												
ותו, הרי זה בעולה ויורד		!													◊												
רבי היא, ונסיב לה אליבא דתנאי, בידיעות - נסיב לה כרבי ישמעאל, בשבועות - נסיב לה כר"ע.	אלא אמר רב יוסף:	!													◊												
אמרינא לשמעטא קמיה דרב כהנא	רב אשי:														◊												
לא תימא: רבי נסיב לה אליבא דתנאי וליה לא ס"ל, אלא רבי טעמיה דנפשיה מפרש	ואמר לי: [רב כהנא]														◊												
מנין שאינו חייב אלא על שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בינתיים? ת"ל: (ויקרא ה') ונעלם ונעלם שני פעמים, דברי ר"ע	דתניא: [רבי עקיבא]														◊												
אינו צריך, הרי הוא אומר ונעלם - מכלל ידיעה, והוא ידע - הרי כאן שתי ידיעות, אם כן מה ת"ל (ויקרא ה') ונעלם ונעלם? לחייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש.	רבי:														◊												
אשכחן בידיעות דאית ליה טעמיה דנפשיה, שבועות דלית ליה טעמיה דנפשיה מנלן?															◊												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
סברא הוא, ר"ע מאי טעמא קא מחייב לשעבר? דדריש ריבויי ומיעוטי, רבי נמי דריש ריבויי ומיעוטי										!	◇
בכל פודין בכור אדם חוץ מן השטרות	דתניא, רבי:	◇								!	■
בכל פודין בכור אדם חוץ מעבדים ושטרות וקרקעות.	רבנן:	◇								!	■
מאי טעמא דרבי? דריש ריבויי ומיעוטי: (במדבר י"ח) ופדויו מבן חדש - ריבה, (במדבר י"ח) בערכך כסף חמשת שקלים - מיעט, תפדה - חזר וריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, מאי ריבה? כל מילי, ומאי מיעט? מיעט שטרות.	[רבי]									!	■
ורבנן דרשי כללי ופרטי: ופדויו מבן חדש - כלל, בערכך כסף חמשת שקלים - פרט, תפדה - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון, אף כל דבר המטלטל וגופו ממון, יצאו קרקעות - שאינן מטלטלין, יצאו עבדים, שהוקשו לקרקעות, יצאו שטרות - אע"פ שמטלטלין אין גופן ממון.	[רבנן]									!	■
רבי דריש ריבויי ומיעוטי? והא רבי כללי ופרטי דריש	רבינא לאמימר:	◇								!	■
(דברים ט"ו) מרצע אין לי אלא מרצע, מנין לרבות הסול והסירה, המחט והמקדח והמכתב? ת"ל: (דברים ט"ו) ולקח, כל דבר שנלקח ביד, דברי ר' יוסי בר' יהודה	דתניא: [ר' יוסי בר' יהודה]	◇								!	■
מרצע - מה מרצע מיוחד של מתכת, אף כל של מתכת	רבי:	◇								!	■
ואמרין: במאי קא מיפלגי? רבי דריש כללי ופרטי, ורבי יוסי בר' יהודה דריש ריבויי ומיעוטי		◇								!	■
אין, בעלמא כללי ופרטי דריש, והכא היינו טעמא, כדתנא דבי ר' ישמעאל		◇								!	■
(ויקרא י"א) במים במים שני פעמים, אין זה כלל ופרט אלא ריבה ומיעט.	דתנא דבי ר' ישמעאל:	◇								!	■
ורבנן?		◇								!	■
כל מקום שאתה מוצא שתי כללות הסמוכות זה לזה, הטל פרט ביניהן ודונם בכלל ופרט.	רבינא, כדאמרי במערא:	◇								!	■
השתא דאמרת: רבי כללי ופרטי דריש, בעל כורחיך קשיא שבועות		◇								!	■
אלא בשבועות נסיב אליבא דר' עקיבא, וליה לא סבירא ליה.		◇								!	■
מנין שאינו חייב אלא על שיש בה ידיעה בתחלה וידיעה בסוף והעלם בינתיים? ת"ל (ויקרא ה') ונעלם ונעלם שני פעמים, דברי ר"ע	גופא: [רבי עקיבא]	◇								!	■
אינו צריך, הרי הוא אומר ונעלם - מכלל שידע, והוא ידע - הרי כאן שתי ידיעות - א"כ, מה ת"ל ונעלם? לחייב על העלם טומאה ועל העלם מקדש.	רבי:	◇								!	■
ונעלם - מכלל שידע.	אמר מר:	◇								!	■
מאי משמע?		◇								!	■
מדלא כתיב והיא עלומה ממנו.	רבא:	◇								!	■
אלא מעתה, גבי סוטה דכתיב: (במדבר ה') ונעלם מעיני אישה, מכלל דהוי ידע מעיקרא, אי הוה ידע מי בדקו לה מיא?	א"ל אביי:	◇								!	■
(במדבר ה') ונקה האיש מעון והאשה ההיא תשא את עונה, בזמן שהאיש מנוקה מעון - המים בודקין את אשתו, אין האיש מנוקה מעון - אין המים בודקין את אשתו	והא תניא:	◇								!	■
ותו, גבי תורה דכתיב: (איוב כ"ח) ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים נסתרה, מכלל דאיכא דהוה ידע ביה, והכתיב: (איוב כ"ח) לא ידע אנוש ערכה		◇								!	■
ידיעת בית רבו שמה ידיעה.	אלא אמר אביי, קסבר רבי:	◇								!	■
אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף	רב פפא לאביי, אלא דקתני:	◇								!	■
מי איכא דלית ליה ידיעת בית רבו?		◇								!	■
אין, משכחת לה בתינוק שנשבה לבין - הנכרים.	א"ל: [אביי]	◇								!	■

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יציאות שבת - שנים שהן ארבע.														ה.
יציאות שבת - שנים שהן ארבע בפנים, ושנים שהן ארבע בחוץ.	תנן התם:													ה.
מאי שנא הכא דתנא שנים שהן ד' ותו לא, ומאי שנא התם דתני שנים שהן ארבע בפנים, ושנים שהן ארבע בחוץ?														ה.
התם דעיקר שבת הוא - תני אבות ותולדות, הכא דלאו עיקר שבת הוא - אבות תני ותולדות לא תני.														ה.
אבות מאי נינהו? יציאות, יציאות תרתי הויין														ה.
וכ"ת, מהן לחיוב ומהן לפטור														ה.
והא דומיא דמראות נגעים קתני, מה התם כולהו לחיובא, אף הכא כולהו לחיובא														ה.
התם דעיקר שבת - תני חיובי ופטורי, הכא - חיובי תני ופטורי לא תני.	אלא אמר רב פפא:													ה.
חיובי מאי נינהו? יציאות, יציאות תרתי הוא														ה.
דהויין שנים דהוצאה ושנים דהכנסה.														ה.
והא יציאות קתני														ה.
תנא, הכנסה נמי הוצאה קרי לה.	רב אשי:													ה.
ממאי?														ה.
המוציא מרשות לרשות - חייב	דתנן:													ה.
מי לא עסקינן דקא מעייל עיולי? וקא קרי ליה הוצאה.														ה.
ודלמא קא מפיק מרשות היחיד לרשות הרבים														ה.
אם כן, ניתני המוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, מאי מרשות לרשות? דאפילו מרשות הרבים לרשות היחיד, וקא קרי לה הוצאה.														ה.
וטעמא מאי?														ה.
תנא, כל עקירת חפץ ממקומו הוצאה קרי לה.														ה.
מתניתין נמי דיקא	רבינא:													ה.
יציאות שבת - שנים שהן ארבע בפנים ושנים שהן ארבע בחוץ	דקתני:													ה.
וקא מפרש הכנסה, שמע מינה.														ה.
רשויות קתני, רשויות שבת שנים.	רבא:													ה.
מראות נגעים - שנים שהן ארבעה.														ה.
מראות נגעים שנים שהן ארבעה: בהרת - עזה כשלג, שניה לה - כסיד ההיכל, שאת - כצמר לבן, שניה לה - כקרום ביצה.	תנן התם:													ה.
מאן תנא מראות נגעים? דלא כר' עקיבא, דאי ר"ע	רבי חנינא:													ה.
זו למעלה מזו וזו למעלה מזו	כיון דאמר: [רבי עקיבא]													ה.
א"כ טיהרת סיד היכל מלצרף, בהדי מאן ליצרפיה? ליצרפיה בהדי בהרת - איכא שאת דעדיפא מיניה, ליצרפיה בהדי שאת - לאו תולדה דדייה הוא.														ה.
אי הכי, קרום ביצה נמי בהדי מאן ליצרפיה? ליצרפיה בהדי שאת - איכא סיד דעדיף מיניה, ליצרפיה בהדי סיד - לאו בר מיניה הוא														ה.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
האי מא? בשלמא בלא סיד היכל קרום ביצה לא קשיא, דאע"ג דקרום ביצה מתתאי דשאת, רחמנא אמר: (ויקרא י"ד) ולשאת ולספחת, ספחת טפילה לשאת אע"ג דמנחתא מיניה טובא, אלא סיד היכל קשיא אלא מחזורתא, מתניתין דלא כרבי עקיבא.												ו.
והיכא שמעינן לרבי עקיבא זו למעלה מזו?												ו.
מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבעה?	אילימא מהא דתניא: אמר רבי יוסי, שאל יהושע בנו של רבי עקיבא מרבי עקיבא:											ו.
ואם לאו מה יאמרו?	אמר לו: [רבי עקיבא]											ו.
יאמרו: מקרום ביצה ולמעלה טמא	[יהושע בן קרחא]											ו.
לומר שמצטרפים זה עם זה.	אמר לו: [רבי עקיבא]											ו.
ויאמרו: מקרום ביצה ולמעלה טמא, ומצטרפין זה עם זה	אמר לו: [יהושע בן קרחא]											ו.
לומר לך: כל כהן שאינו בקי בהן ובשמותיהן - אינו רואה את הנגעים	אמר לו: [רבי עקיבא]											ו.
ואילו מסידי היכל ולמעלה לא קאמר, מדלא אמר ליה, ש"מ דשמיע ליה לר' עקיבא דאמר: כולהו לבהדי שאת מצטרפין.												ו.
ודלמא שאת ותולדתה, בהרת ותולדתה												ו.
אלא מדרבי חנינא												ו.
משל דרבי עקיבא למה הדבר דומה? לארבעה כוסות של חלב, אחד נפלו לתוכו שתי טיפין של דם, ואחד נפלו לתוכו ארבע טיפין של דם, ואחד נפלו לתוכו שמונה, ואחד נפלו לתוכו עשרה טיפין	דאמר רבי חנינא:											ו.
שש עשרה טיפין	ואמרי לה:											ו.
שכולן מראות לובן הן, אלא שזה למעלה מזה וזה למעלה מזה.												ו.
אימור דשמעת ליה לרבי עקיבא - בפתוך, בחלוק מי שמעת ליה?												ו.
וכי תימא: כי היכי דשמעת ליה בפתוך הכי שמעת ליה בחלוק												ו.
ובפתוך גופיה מי שמעת ליה?												ו.
אדמדם שבזה ושבזה כיין המזוג במים, אלא של בהרת עזה כשלג, ושל סיד דיהה הימנה	והתנן, רבי עקיבא:											ו.
ואם איתא, של צמר דיהה הימנה מיבעי ליה												ו.
אין הכי נמי	אמרי:											ו.
לא שאמר ר' עקיבא של סיד דיהה הימנה, אלא של צמר דיהה הימנה.	והתניא, רבי נתן:											ו.
ומנלן דבהרת עזה היא?												ו.
אמר קרא: (ויקרא י"ג) אם בהרת לבנה היא, היא לבנה ואין אחרת לבנה.	אביי:											ו.
בהרת - עמוקה, וכן הוא אומר: (ויקרא י"ג) ומראה עמוק מן העור, כמראה חמה העמוקה מן הצל.	תנו רבנן:											ו.
שאת - אין שאת אלא גבוה, וכן הוא אומר: (ישעיהו ב') על כל ההרים הרמים ועל כל הגבעות הנשאות.												ו.
ספחת - אין ספחת אלא טפילה, וכן הוא אומר: (שמואל א' ב') ואמר ספחני נא.												ו.
אשכחן טפילה לשאת, טפילה לבהרת מנלן?												ו.
נאמרה לבנה בשאת ונאמרה לבנה בבהרת, מה לבנה האמורה בשאת יש לה טפילה, אף לבנה האמורה בבהרת יש לה טפילה.	רבי זירא:											ו.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator													א
מימרא	מאן דאמר	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ	כ	
הטיל הכתוב לספחת בין שאת לבהרת, לומר לך: כשם שטיפלה לשאת, כך טפילה לבהרת.	במתניתא תנא:														1:
שאת כצמר לבן.															1:
מאי צמר לבן?															1:
צמר נקי בן יומו שמכניס בו למילת.	רב ביבי אמר רב אסי:														1:
משל דרבנן למה הדבר דומה? לתרי מלכי ולתרי איפרכי, מלכו של זה למעלה ממלכו של זה, ואיפרכו של זה למעלה מאיפרכו של זה.	רבי חנינא:														1:
האי זה למעלה מזה וזה למעלה מזה הוא															1:
אלא, מלכו של זה למעלה מאיפרכיה דנפשיה, ומלכו של זה למעלה מאיפרכיה דנפשיה.															1:
כגון מלכא ואלקפטא, רופילא וריש גלותא.	רב אדא בר אבא:														1:
האי זה למעלה מזה הוא															1:
אלא, כגון מלכא ורופילא, ואלקפטא וריש גלותא.															1:
כגון שבור מלכא וקיסר.	רבא:														1:
הי מינייהו עדיף?	רב פפא לרבא:														1:
בחורשיא קא אכיל ליה פוק חזי טיבעא דמאן סגי בעלמא, דכתיב: (דניאל ז') ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה	אמר ליה: [רבא]														1:
זו רומי חייבת, שטיבעא יצא בכל העולם כולו.	רבי יוחנן:														1:
כגון גלימא דעמר ושחקיה, סדינא דכיתנא ושחקיה.	רבינא:														1:
את שיש בה ידיעה בתחלה וכו'.															1:
מנין שאין הכתוב מדבר אלא בטומאת מקדש וקדשיו? ודין הוא: הואיל והזהיר וענש על הטומאה וחייב קרבן על הטומאה, מה כשהזהיר וענש על הטומאה - לא הזהיר וענש אלא על טומאת מקדש וקדשיו, אף כשהחייב קרבן על הטומאה - לא חייב אלא על טומאת מקדש וקדשיו.	ת"ר:														1:
ואימא: תרומה, שהזהיר וענש															1:
לא אשכחן עון מיתה דחייב עליה קרבן.															1:
אימא: ה"מ קרבן קבוע, אבל עולה ויורד ניתי, מידי דהוה אשמיעת קול ואביטוי שפתיים															1:
אמר קרא: (ויקרא ה') בה, בה - למעוטי תרומה.															2:
אימא: בה - למעוטי מקדש, דלא סגי ליה בקרבן עולה ויורד עד דמייתי קרבן קבוע															2:
קרי רבא עליה דרבי: דולה מים מבורות עמוקים	[רבא]														2:
אקרא אני חיה, בהמה למה נאמרה? נאמר כאן (ויקרא ה') בהמה טמאה ונאמר להלן (ויקרא ז') בהמה טמאה, מה להלן טומאת קודש, אף כאן טומאת קודש.	דתניא, רבי:														2:
אשכחן טומאת קודש, טומאת מקדש מנלן?															2:
אמר קרא: (ויקרא י"ב) בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא, איתקש מקדש לקודש.															2:
אי הכי, תרומה נמי															2:
בכל קדש לא תגע - לרבות את התרומה	דאמר מר:														2:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מבאה של פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הא מיעט רחמנא בה.						!					
אימא: בה - למעוטי מקדש						ז					
מסתברא, מקדש לא ממעטין, שכן בכרת כמותה.						!					
אדרבה, תרומה לא ממעטין, שכן אכילה כמותה						ז					
שלש כריתות בשלמים למה? אחת לכלל, ואחת לפרט, ואחת לטומאה הכתובה בתורה סתם ואינו יודע מה היא, היא אומר: טומאת קודש, ואם אינו ענין לטומאת קודש, דנפקא ליה מדרכי, תנהו ענין לטומאת מקדש.	אלא אמר רבא:										
והאי מיבעי ליה לכדרכי אבהו						ז					
שלש כריתות בשלמים למה? אחת לכלל, ואחת לפרט, ואחת לדברים שאינן נאכלין	דאמר רבי אבהו:					ז					
דברים שאינן נאכלין אין חייבין עליהן כרת משום טומאה	ולר"ש דאמר:					ז					
לאיתויי חטאת הפנימית, דס"ד אמינא, הואיל						ז					
כל שאינו קרב על מזבח החיצון כשלמים אין חייבין עליו משום פיגול	ואמר ר"ש:					ז					
משום טומאה נמי לא, קמ"ל דמיחייב						ז					
שלש טומאות בשלמים למה? אחת לכלל, ואחת לפרט, ואחת לטומאה הכתובה בתורה סתם ואינו יודע מה היא, היא אומר: טומאת קודש, ואם אינו ענין לטומאת קודש, דנפקא ליה מדרכי, תנהו ענין לטומאת מקדש.	אלא אמרי נהרדעי משמ' דרבא:										
והאי נמי מיבעי ליה, אידי דבעי למכתב כרת לכד' אבהו, כתב נמי טמאות דלא סגי לה בלאו הכי						ז					
אתיא טומאתו טומאתו, כתיב הכא: (ויקרא ה') לכל טומאתו, וכתיב התם: (במדבר י"ט) טמא יהיה עוד טומאתו בו, מה להלן טומאת מקדש, אף כאן טומאת מקדש.	אלא אמר רבא:										
ואלא, בה למה לי?						ז					
לרבות נבלת עוף טהור.						!					
הא אמרת: בה מיעוטא הוא						ז					
משום דמיעוטא הוא איתר, כתיב: (ויקרא ה') או כי יגע, דבר נגיעה אין, דלאו בר נגיעה לא, וכתיב בה מיעוטא, הוה מיעוט אחר מיעוט, ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות.						!					
יש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף - שעיר הנעשה בפנים וכו'.											
(ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש מטומאות בני ישראל וגו'. יש לי בענין זה להביא שלש טומאות: טומאת ע"ז, וטומאת גילוי עריות, וטומאת שפיכות דמים	ת"ר:										
בע"ז הוא אומר: (ויקרא כ') למען טמא את מקדשי											
בגילוי עריות הוא אומר: (ויקרא י"ח) ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבות וגו' ולא תטמאו בהם											
בשפיכות דמים הוא אומר: (במדבר ל"ה) ולא תטמא את הארץ											
יכול על ג' טומאות הללו יהא שיער מכפר? ת"ל: (ויקרא ט"ז) מטומאות בני ישראל, ולא כל טומאות, מה מצינו שחלק הכתוב מכלל כל טומאות? הוי אומר: טומאת מקדש וקדשיו, אף כאן בטומאת מקדש וקדשיו, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]										
ממקומו הוא מוכרע, הרי הוא אומר: (ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש מטומאות, מטומאות של קודש.	רבי שמעון:										
יכול על כל טומאה שבקודש יהא שיער זה מכפר? תלמוד לומר: (ויקרא ט"ז) ומפשיעיהם לכל חטאתם, חטאים דומיא דפשיעים, מה פשיעים שאינם בני קרבן, אף חטאים שאינם בני קרבן.											
ומנין ליש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף ששעיר זה תולה? ת"ל: לכל חטאתם, חייבי חטאות במשמע.											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
יש לי בענין זה להביא ג' טומאות: טומאת ע"ז, וטומאת גילוי עריות, וטומאת שפיכות דמים.	אמר מר:										
האי ע"ז היכי דמי?											
אי במזיד											
בר קטלא הוא											
אי בשוגג											
בר קרבן הוא											
במזיד ולא אתרו ביה, בשוגג ולא אתידע ליה.											
גילוי עריות נמי היכי דמי?											
אי במזיד											
בר קטלא הוא											
אי בשוגג											
בר קרבן הוא											
במזיד ולא אתרו ביה, בשוגג ולא אתידע ליה.											
שפיכות דמים נמי ה"ד?											
במזיד											
בר קטלא הוא											
אי בשוגג											
בר גלות הוא											
במזיד ולא אתרו ביה, בשוגג ולא אתידע ליה. אי נמי, בהנך דלאו בני גלות נינהו.											
יכול על שלש טומאות הללו יהא שער מכפר? ת"ל: (ויקרא ט"ז) מטומאות, ולא כל טומאות, מה מצינו שחלק הכתוב מכלל כל הטומאות? בטומאת מקדש וקדשיו, אף כאן בטומאת מקדש וקדשיו, דברי רבי יהודה.	אמר מר: [רבי יהודה]										
מאי חלק?											
דמייתי בעולה ויורד.											
אימא: ע"ז, ומאי חלק? דמייתי שיערה ולא כשבה											
אנן חלק להקל קאמרינן, והאי חלק להחמיר הוא.	רב כהנא:										
אימא: יולדת, דחלק דמייתא עולה ויורד											
(ויקרא ט"ז) לכל חטאתם, ולא לכל טומאתם.	רב הושעיא:										
יולדת נמי חוטאת היא	ולר' שמעון בן יוחאי דאמר:										
מאי איכא למימר?											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator												
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מאן דאמר												
מימרא												
רבי שמעון לטעמיה, דאמר: ממקומו הוא מוכרע.												
אימא: מצורע												
לכל חטאתם, ולא לכל טומאתם.												
על שבעה דברים נגעים באין												
מאי איכא למימר?												
התם נגיעה דאכפר ליה, וקרבן לאישתרוי בקהל.												
ואימא: נזיר טמא, דחלק דמייתי תורים ובני יונה												
לכל חטאתם, ולא לכל טומאתם.												
נזיר נמי חוטא הוא												
מאי איכא למימר?												
סבר לה כר' שמעון												
ממקומו הוא מוכרע.												
ממקומו הוא מוכרע, הרי הוא אומר: (ויקרא ט"ז) וכפר על הקדש מטומאות - מטומאתו של קודש כו'.												
שפיר קאמר רבי שמעון												
ורבי יהודה?												
ההוא מיבעי ליה: כי היכי דעביד לפני ולפנים הכי נעביד בהיכל.												
ורבי שמעון?												
ההוא (ויקרא ט"ז) מוכן יעשה נפקא.												
ורבי יהודה?												
אי מההיא, הוה אמינא: נתיי פר ושעיר אחריני ונעביד, קמ"ל.												
ור' שמעון?												
וכן יעשה לאהל מועד - מיניה משמע.												
יכול על כל טומאות שבקודש יהא שעיר זה מכפר? ת"ל: מפשעיהם לכל חטאתם וגו'.												
מאי ניהו? יש בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף, האי בר קרבן הוא												
לא צריכא, דאיתידע ליה סמוך לשקיעת החמה, ס"ד אמינא אדמייתי ניתלי ליה, קמ"ל.												
מנין שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף ששעיר זה תולה?												
מנין? מאי קא קשיא ליה?												
הכי קא קשיא ליה, השתא דאמרת: חטאים דומיא דפשעים, מה פשעים דלאו בני קרבן אף חטאים נמי דלאו בני קרבן, אימא: מה פשעים דלאו בני קרבן לעולם, אף חטאים דלאו בני קרבן לעולם, ומאי ניהו? אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף, אבל יש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף, כיון דכי מתידע ליה בר קרבן הוא - אימא לא ליתלי												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי תימא: אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף - שער הנעשה בחוץ ויוה"כ מכפר								!							ה:
ס"ד אמינא ניפוך מיפך								ז							ה:
אמר קרא: (ויקרא ט"ז) לכל חטאתם, מכלל דבני חטאות נינהו.								!						◇	ה:
ונתכפר כפרה גמורה.								ז						◇	ה:
אי כתיב מחטאתם - כדקא אמרת, השתא דכתיב לכל חטאתם - להנך דאתו לכלל חטאת.								!						◇	ה:
וכי מאחר שאינו מכפר, למה תולה?								ז							ה:
לומר, שאם מת - מת בלא עון.	רבי זירא:							!						◇	ה:
אם מת - מיתה ממרקת	א"ל רבא:							ז						◇	ה:
להגן עליו מן היסורין.	אלא אמר רבא:							!						◇	ה:
אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף - שער הנעשה בחוץ ויוה"כ מכפר כו'.														■	ה: <
מכדי איתקושי איתקוש להדדי, ונכפר פנימי אדידיה ואדחיצון, ונפקא מינה - להיכא דלא עבד חיצון														ז ◇	ה:
אמר קרא: (שמות ל) אחת, כפרה אחת מכפר, ואינו מכפר שתי כפרות.								!						◇	ה:
ונכפר חיצון אדידיה ואמאי דעביד פנימי, נפקא מינה - לטומאה דאירעה בין זה לזה														ז ◇	ה:
אמר קרא: (שמות ל') אחת בשנה, כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה.								!						◇	ה:
אין בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף בר קרבן הוא	ולר' ישמעאל דאמר:													◇	ט.
שער הנעשה בחוץ אמאי מכפר?														◇	ט.
על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף.								!						◇	ט.
האי שעירי הרגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין								ז						◇	ט.
סבר לה כר"מ								!							ט.
כל השעירים כפרתן שוה על טומאת מקדש וקדשיו.	דאמר: [רבי מאיר]							■	!					◇	ט.
אלא למאי הלכתא איתקש חיצון לפנימי?														◇	ט.
מה פנימי אינו מכפר בשאר עבירות, אף חיצון אינו מכפר בשאר עבירות.								!						◇	ט.
על שאין בה ידיעה בתחלה ולא בסוף - שעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרין, דברי ר' יהודה.	[רבי יהודה]													■	ט. <
מ"ט דר' יהודה? אמר קרא: (במדבר כ"ח) ושעיר עזים אחד לחטאת לה', חטא שאין מכיר בו אלא ה' - יהא שעיר זה מכפר.	רב יהודה אמר שמואל:													■	ט.
והאי מיבעי ליה לכדר"ל								ז							ט.
מה נשתנה שעיר של ר"ח שנאמר בו לה'? אמר הקב"ה: שעיר זה יהא כפרה על שמיעטתי את הירק	דאמר ר"ל:													◇	ט.
א"כ, לימא קרא על ה', מאי לה'? לכדאמרן.								!						◇	ט.
ואימא: כוליה להכי הוא דאתא								ז							ט.
א"כ, נימא קרא חטאת ה', מאי לה'? שמעת מינה תרתי.								!							ט.

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ונכפר נמי אפי' בשאר עבירות										ז	ו
הואיל וזה בא בזמן קבוע וזה בא בזמן קבוע, מה זה אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו, אף זה אינו מכפר אלא על טומאת מקדש וקדשיו.	תנא דבי ר' ישמעאל:									ז	ו
אשכחן שעירי ראשי חדשים, שעירי הרגלים מנלן?										ז	ו
וכי תימא, הא נמי כדתנא דבי ר' ישמעאל										ז	ו
איכא למיפרך: אי מדראש חדש, שכן תדיך אי מדיום הכפורים, שכן מרובה כפרתו										ז	ו
וכי תימא, הא גמרינן ר"ח מדיוה"כ ולא פרכינן										ז	ו
התם כפרה מיכתב כתיבא, גלויי מילתא בעלמא הוא, אבל הכא איכא למימר כולה מילתא לא גמרינן										ז	ו
שעיר ושעיר	אלא כדא"ר חמא בר' חנינא:									ז	ו
ה"נ שעיר ושעיר, ואיתקיש שעירי רגלים לשעירי ראשי חדשים, מה שעירי ראשי חדשים אינן מכפרין אלא על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף, אף שעירי הרגלים אינן מכפרין אלא על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף.										ז	ו
כי אמר ר' יהודה על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף - הני מילי בחטא שאין סופו ליודע, אבל חטא שסופו ליודע - כמי שיש ידיעה בסוף דמי, ושעיר הנעשה בחוץ ויוה"כ מכפר, או דלמא אפילו חטא שסופו ליודע - השתא מיהא חטא שאין מכיר בו אלא ה' קרינא ביה?	איבעיא להו:									ז	ו
על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף וחטא שסופו ליודע - שעירי הרגלים ושעירי ר"ח מכפרים, דברי ר"י.	ת"ש, דתניא: [ר' יהודה]									ז	ו
שעירי הרגלים מכפרין, אבל לא שעירי ר"ח וכו'.	רבי שמעון:									ז	ו
מאי טעמיה דר"ש? אמר קרא: (ויקרא י') ואותה נתן לכם לשאת את עון העדה, והאי קרא בשעיר דר"ח כתיב, ויליף עון עון מציצן, נאמר כאן עון ונאמר להלן (שמות כ"ח) עון, מה להלן טומאת בשר, אף כאן טומאת בשר.	רבי אלעזר א"ר אושעיא:									ז	ו
אי מה להלן עולין, אף כאן עולין										ז	ו
עון העדה כתיב.										ז	ו
מכדי מיגמר גמרי מהדדי, נכפר דר"ח אדידיה ואדציץ, נפקא מינה - להיכא דנשבר הציץ										ז	ו
אמר קרא: עון, עון אחד הוא נושא, ואין נושא ב' עונות.										ז	ו
ונכפר ציץ אדידיה ואדר"ח, נפקא מינה - לטומאה דאירעה בין זה לזה										ז	ו
אמר קרא: אותה, אותה נושא עון, ואין אחרת נושא עון.										ז	ו
כתיב הכא עון העדה, עדה - ולא קדשים, והתם כתיב עון הקדשים, קדשים - ולא עדה.	רב אשי:									ז	ו
אשכחן שעירי ראשי חדשים דמכפרי על טהור שאכל את הטמא, שעירי רגלים דמכפרי על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף מנלן?										ז	ו
שעיר ושעיר	כדאמר ר' חמא ברבי חנינא:									ז	ו
ה"נ שעיר ושעיר, ואיתקיש שעירי הרגלים לשעירי ראשי חדשים, מה שעיר דראש חודש במילתא דקודש מכפרי, אף שעירי רגלים במילתא דקודש מכפרי										ז	ו
וכי תימא, ניכפרו אדראש חדש										ז	ו
הא אמרינן: אותה - אותה נושא עון, ואין אחר נושא עון										ז	ו
וכי תימא, ניכפרו אדיום הכפורים										ז	ו
הא אמרי: (ויקרא ט"ז) אחת בשנה - כפרה זו לא תהא אלא אחת בשנה										ז	ו

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-קודמת- < מעשה-story O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ז question-שאלה ^ answer-! תירוץ proof-ראיה ■
--	--

שבועות-שבועות שנים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמאי מכפרי?								^					◊ י.
אי על שיש בה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף								!					◊ י.
האי בר קרבן הוא								ז					י.
אי על שיש בה ידיעה בתחלה ואין בה ידיעה בסוף								!					◊ י.
האי שעיר הנעשה בפנים ויום הכפורים תולה								ז					י.
אי על שאין בה ידיעה בתחלה אבל יש בה ידיעה בסוף								!					◊ י.
האי שעיר הנעשה בחוץ ויום הכפורים מכפך								ז					י.
על כרחך אינו מכפר אלא על שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף.								!					◊ י.